

เจ็บตัวน้อยที่สุด ปิดตัวชั่วคราวไปก่อนดีกว่าจนกว่าจะมีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาเที่ยวลึกลับเช่นเดิม” เสียงสะท้อนเล็กๆจาก ดร.สชล เตลาน ผู้อำนวยการบริหาร “ชิมเพลเทล ภูเก็ต” ถ.ปถัก ต.กะรน อ.เมือง ภูเก็ต จ.ภูเก็ต

นี่คือธุรกิจโรงแรมขนาดเล็ก 60 ห้องที่จังหวัดภูเก็ต อยู่ระหว่างปิดตัวชั่วคราวมาตั้งแต่เดือนเมษายนปีที่แล้วจากสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ถึงวันนี้แม้ว่าจะมีมาตรการช่วยเหลือจากรัฐบาลแต่ก็ไม่เพียงพอบวกกับโรงแรมขนาดใหญ่ 4-5 ดาว ปรับราคาเพื่อดึงดูดลูกค้าคนไทยเราก็กู้ไม่ไหว

ดร.สชลเล่าให้ฟังว่าตอนแรกเมษายนปีที่แล้วที่รัฐบาลสั่งปิดโรงแรมภูเก็ตทั้งหมดเรามีพนักงานไม่มาก 20 ชีวิตเท่านั้น พนักงานบางส่วนก็กลับบ้าน บางคนไปทำสวน...ทำนา ขายผลไม้ ปลูกผัก ได้เงินช่วยเหลือกับบอกว่าถ้ากลับมาเปิดเมื่อไหร่ก็กลับมาทำงานกันเหมือนเดิม

แต่...พนักงานบางส่วนลาออกไปเลย เราก็จ่ายชดเชยเพิ่มจำนวนซึ่งก็ยังไม่รู้ว่าปัญหาจะรื้อรื้อยาวนานมากน้อยแค่ไหนและทุกวันนี้มีพนักงาน 2-3 คนอยู่ทำงานดูแลอาคาร สถานที่

ปัญหาการแพร่ระบาดหนักหนาโดยทั่วไป หลายๆจังหวัดมีมาตรการต่างๆออกมาหลากหลายเฉพาะพื้นที่...จังหวัด “ภูเก็ต” ต้องยอมรับว่าทุกฝ่ายร่วมด้วยช่วยกันผลักดันมากๆ ออกหลายๆมาตรการมาเพื่อกระตุ้น ที่ผ่านมามีได้ประโยชน์ที่...“ภูเก็ตต้องรอด” ทำทุกอย่างเท่าที่จะทำได้

จังหวัดภูเก็ตพึ่งพาการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ มีการเสนอมาตรการต่างๆไปยังรัฐบาลบางอย่างก็ทำได้บ้างทำไม่ได้บ้างและในท้ายที่สุดสิ่งที่

เร่งสมรรถนะชาติ สู้! วิกฤติโควิด-19

กล่าวยากเกินไปแล้วหลายต่อหลายครั้งในปัญหา
ที่ “ซับซ้อน” และ “ยาก” การใช้อำนาจโดย
ไม่มีความรู้ไม่ได้ผล นักการเมืองที่มีแต่วาทกรรม
แต่ปราศจากความรู้ในบริบทของปัญหา จะทำ
อะไรไม่ถูกและเป็นอันตราย...ถึงเวลาต้องเปลี่ยน
แปลง “นักการเมือง” จากเพียงแต่หาเสียงเก่ง
มาเป็น “ผู้นำ” ที่มี “สมรรถนะสูง”

ทุกคนรอคอยก็คือ “นักท่องเที่ยว” เมื่อไหร่จะกลับมา ในเรื่องการเปิดประเทศ
รับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

“แคมเปญเฟสต่อออกโทเบอร์...เดือนตุลาคมที่จะถึงนี้ต้องการว่าเรา
เปิดประเทศ จังหวัดภูเก็ตจะเป็นจังหวัดนำร่องในการรับนักท่องเที่ยว แล้ว
เราจะดูแล มีมาตรการวิธีการของเรา”

ถ้าไม่เกิดอะไรที่เลวร้ายขึ้นมาอีก แต่ปัญหามีว่า...ผู้ประกอบการ
ไม่น้อยก็รอไม่ไหว นานเกินไปก็พยายามเร่งขึ้นมาเดือนกรกฎาคมได้ไหม
แต่สถานการณ์นั้นจะมีผลมากน้อยอย่างไร ก็คงต้องตั้งตารอลุ้นกันต่อไป
ผู้ประกอบการก็ต้องการให้ทุกอย่างดีขึ้น ฉีดวัคซีนพนักงานโรงแรม
เปิดการท่องเที่ยวชุมชน เจ้าของธุรกิจ พนักงานผู้คนทุกฝ่ายร่วมมือกัน...เพื่อ
สร้างเกราะป้องกันการแพร่ระบาด “โควิด-19”

ฉีดวัคซีนเพื่อเปิดประเทศได้ แล้วก็เกิดการระบาดระลอกล่าสุด...ก็
ยังไม่วางใจจะเป็นอย่างไรกันต่อไป คิดแล้ว...ช่วงสั้นๆแค่ช่วง “สงกรานต์”
นักท่องเที่ยวคนไทยที่จองที่พักไว้จะมาเที่ยวกันไหม มากน้อยอย่างไร
บางโรงแรมยอดจองเต็มแล้ว รถเช่าก็มีคิวเต็ม...จะรอรุ่นใหม่ ยังต้องลุ้น
กันต่อไปอีก

“ต้องดูสถานการณ์กันวันต่อวัน อาทิตย์ต่ออาทิตย์...มุมมองส่วนตัว
ผู้ประกอบการเล็กๆอย่างไรเสียก็จะต้องรอนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามา
เหมือนเดิม แคมเปญกระตุ้นให้คนไทยมาเที่ยวแล้วต่อลมหายใจสั้นๆเท่านั้น
และไม่ใช่ว่าทุกโรงแรมจะได้รับผลประโยชน์ตรงนี้ โรงแรมเล็กๆเกสต์เฮาส์
ก็ปิดกันหมด”

อนาคตวางแผนธุรกิจไว้อย่างไรบ้าง ก็คงต้องเดินหน้าตามวิธีนิวนอร์มอล
นับตั้งแต่ในเรื่องของความสะอาด สุขอนามัย พนักงานผู้ให้บริการ
ข้าวของเครื่องใช้ก็ต้องเปลี่ยนไป...บางอย่างก็ต้องใช้แล้วทิ้งมากขึ้น

ยังไงก็เสี่ยงไม่ได้ ต้องพร้อมรับมือกับ “วิธีนิวนอร์มอล” ต่อไป
หากมองกันในภาพใหญ่ “วิกฤติโควิดสอนว่าต้องยกระดับสมรรถนะ
ของชาติให้สูงสุด”

ประเวศ วะสี ราษฎรอาวุโส บอกว่า วิกฤติโควิดแสดงให้เห็นปัญหา
ที่เชื่อมโยงยาวไกลหลายมิติซับซ้อน เป็นวิกฤติความซับซ้อนที่บริหาร
จัดการยาก

กล่าวซ้ำกันไปแล้วหลายต่อหลายครั้งในปัญหาที่ “ซับซ้อน” และ
“ยาก” การใช้อำนาจโดยไม่มีความรู้ไม่ได้ผล นักการเมืองที่มีแต่วาทกรรม
แต่ปราศจากความรู้ในบริบทของปัญหาจะทำอะไรไม่ถูกและเป็นอันตราย...
ถึงเวลาต้องเปลี่ยนแปลง “นักการเมือง” จากเพียงแต่หาเสียงเก่ง มาเป็น
“ผู้นำ” ที่มี “สมรรถนะสูง”

แต่...วิกฤติโควิดก็แสดงให้เห็นว่า ลำพังแต่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเก่งอยู่
กลุ่มเดียวก็แก้วิกฤติไม่ได้ แต่คนไทยทั้งหมดต้องเก่ง และเก่งร่วมกันจึง
จะเอาอยู่

“การยกระดับสมรรถนะของชาติให้สูงสุด จึงควรเป็นระเบียบวาระ
เร่งด่วนแห่งชาติ”

สก๊อป หน้า1
เร่งสมรรถนะชาติ
สู้! วิกฤติโควิด-19

“โรงแรมสามดาวอย่างเราก็สู้ไม่ไหว ต้องยอม”
★ มีต่อหน้า 5

สก๊อป หน้า1

เจ็บตัวน้อยที่สุด ปิดตัวชั่วคราวไปก่อนดีกว่าจนกว่าจะมีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาเที่ยวลึกลับเช่นเดิม” เสียงสะท้อนเล็กๆจาก ดร.ศชล เตลาน ผู้อำนวยการบริหาร “ชิมเพิลเทค กูเก็ต” อ.ปฎัก ด.กระน อ.เมือง กูเก็ต จ.ภูเก็ต

นี่คือธุรกิจโรงแรมขนาดเล็ก 60 ห้องที่จังหวัดภูเก็ต อยู่ระหว่างปิดตัวชั่วคราวมาตั้งแต่เดือนเมษายนปีที่แล้วจากสถานการณ์การระบาดโควิด-19 ถึงวันนี้แม้ว่าจะมีมาตรการช่วยเหลือจากรัฐบาลแต่ก็ไม่เพียงพอบวกกับโรงแรมขนาดใหญ่ 4-5 ดาว ปรับราคาเพื่อดึงดูดลูกค้าคนไทยเราก็ยิ่งสู้ไม่ไหว

ดร.ศชลเล่าให้ฟังว่า ตอนแรกเมษายนปีที่แล้วที่รัฐบาลสั่งปิดโรงแรมกูเก็ตทั้งหมดเรามีพนักงานไม่มาก 20 ชีวิตเท่านั้น พนักงานบางส่วนก็กลับบ้าน บางคนไปทำสวน...ทำนา ขายผลไม้ ปลูกผัก ได้เงินช่วยเหลือก็บอกว่าถ้ากลับมาเปิดเมื่อไหร่ก็กลับมาทำงานกันเหมือนเดิม

แต่...พนักงานบางส่วนลาออกไปเลย เราก็จ่ายชดเชยเต็มจำนวน ซึ่งก็ยังไม่รู้ว่าปัญหาจะเรื้อรายนานมากน้อยแค่ไหนและทุกวันนี้มีพนักงาน 2-3 คนอยู่ทำงานดูแลอาคาร สถานที่

ปัญหาการแพร่ระบาดหนักหนาโดยทั่วไป หลายๆจังหวัดมีมาตรการต่างๆออกมาหลากหลายเฉพาะพื้นที่...จังหวัด “ภูเก็ต” ต้องยอมรับว่าทุกฝ่ายร่วมด้วยช่วยกันผลักดันมากๆ ออกหลายๆมาตรการมาเพื่อกระตุ้น ที่ผ่านมามีได้ยินประโยคที่ว่า...“ภูเก็ตต้องรอด” ทำทุกอย่างเท่าที่จะทำได้

จังหวัดภูเก็ตพึ่งพาการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ มีการเสนอมาตรการต่างๆไปยังรัฐบาลบางอย่างก็ทำได้บ้างทำไม่ได้บ้างและในท้ายที่สุดสิ่งที่ทุกคนรอคอยก็คือ “นักท่องเที่ยว” เมื่อไหร่จะกลับมาในเรื่องการเปิดประเทศรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

“แคมเปญเฟสต่อออกโทเบอร์...เดือนตุลาคมที่จะถึงนี้ต้องการว่าเราเปิดประเทศ จังหวัดภูเก็ตจะเป็นจังหวัดนำร่องในการรับนักท่องเที่ยวแล้ว

กล่าวยากเกินไปแล้วหลายต่อหลายครั้งในปัญหา
ที่ “ซับซ้อน” และ “ยาก” การใช้อำนาจโดย
ไม่มีความรู้ไม่ได้ผล นักการเมืองที่มีแต่ว่าทกรรม
แต่ปราศจากความรู้ในบริบทของปัญหา จะทำ
อะไรไม่ถูกและเป็นอันตราย...ถึงเวลาต้องเปลี่ยน-
แปลง “นักการเมือง” จากเพียงแต่หาเสียงเก่ง
มาเป็น “ผู้นำ” ที่มี “สมรรถนะสูง”

เร่งสมรรถนะชาติ

สู้! วิกฤติโควิด-19

เราจะดูแล มีมาตรการวิธีการของเรา”

ถ้าไม่เกิดอะไรที่เลวร้ายขึ้นมาอีก แต่ปัญหามีว่า...ผู้ประกอบการไม่น้อยที่รอไม่ไหว นานเกินไปก็พยายามเร่งขึ้นมาเดือนกรกฎาคมได้ไหม แต่สถานการณ์วันนี้จะมีผลมากน้อยอย่างไร ก็คงต้องตั้งตารอลุ้นกันต่อไปผู้ประกอบการภูเก็ตต้องการให้ทุกอย่างดีขึ้น ฉีดวัคซีนพนักงานโรงแรมเปิดการท่องเที่ยวชุมชนเจ้าของธุรกิจ พนักงานผู้คนทุกฝ่ายร่วมมือกัน...เพื่อสร้างเกราะป้องกันการแพร่ระบาด “โควิด-19”

ฉีดวัคซีนเพื่อเปิดประเทศได้ แล้วก็เกิดการระบาดระลอกล่าสุด...ก็ยังไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไรกันต่อไป คิดแล้ว...ช่วงสั้นๆแค่ช่วง “สงกรานต์” นั้นนักท่องเที่ยวคนไทยที่จองที่พักไว้จะมาเที่ยวกันไหม มากน้อยอย่างไร บางโรงแรมยอดจองเต็มแล้ว รถเข้าก็มีคิวเต็ม...จะราบรื่นไหม ยังต้องลุ้นกันต่อไปอีก

“ต้องดูสถานการณ์กันวันต่อวัน อาทิภัยต่ออาทิตย...มุมมองส่วนตัวผู้ประกอบการเล็กๆอย่างเราเสียใจก็ต้องรอนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเหมือนเดิมแคมเปญกระตุ้นให้คนไทยมาเที่ยวแค่ต่อลมหายใจสั้นๆเท่านั้นและไม่ใช่ว่าทุกโรงแรมจะได้รับผลประโยชน์ครั้งนี้ โรงแรมเล็กๆเกสต์เฮาส์

ก็ปิดกันหมด”

อนาคตวางแผนธุรกิจไว้อย่างไรบ้าง ก็คงต้องเดินหน้าตามวิถีวินธัยมอล นับตั้งแต่ในเรื่องของความสะอาด สุขอนามัย พนักงานผู้ให้บริการข้าวของเครื่องใช้ก็ต้องเปลี่ยนไป...บางอย่างก็ต้องใช้แล้วทิ้งมากขึ้น

ยังงี้ๆก็เลี้ยงไม่ได้ ต้องพร้อมรับมือกับ “วิถีวินธัยมอล” ต่อไป หากมองกันในระยะยาว “วิกฤติโควิดสอนว่าต้องยกระดับสมรรถนะของชาติให้สูงสุด”

ประเทศ รัสเซีย ราษฎรอาวุโส บอกว่า วิกฤติโควิดแสดงให้เห็นปัญหาที่เชื่อมโยงยาวไกลหลายมิติซับซ้อน เป็นวิกฤติความซับซ้อนที่บริหารจัดการยาก

กล่าวซ้ำกันไปแล้วหลายต่อหลายครั้งในปัญหาที่ “ซับซ้อน” และ “ยาก” การใช้อำนาจโดยไม่มีความรู้ไม่ได้ผล นักการเมืองที่มีแค่วาทกรรมแต่ปราศจากความรู้ในบริบทของปัญหา จะทำอะไรไม่ถูกและเป็นอันตราย... ถึงเวลาต้องเปลี่ยนแปลง “นักการเมือง” จากเพียงแต่หาเสียงเก่ง มาเป็น “ผู้นำ” ที่มี “สมรรถนะสูง”

แต่...วิกฤติโควิดก็แสดงให้เห็นว่า ลำพังแต่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเก่งอยู่ กลุ่มเดียวก็แก้วิกฤติไม่ได้ แต่คนไทยทั้งหมดต้องเก่ง และเก่งร่วมกันจึงจะเอาอยู่

“การยกระดับสมรรถนะของชาติให้สูงสุด จึงควรเป็นระเบียบวาระเร่งด่วนแห่งชาติ”

สมรรถนะนิยามสั้นๆ ว่า “รอบรู้ รอบ ทำเป็น คิดเป็น จัดการเป็น” อาจเรียกว่า...สมรรถนะ 4 คือ รอบรู้ ทำเป็น คิดเป็น จัดการเป็น ส่วนจะบวกอีก 1 หรือ 2 หรือ 3-4 ก็ได้ เป็นสมรรถนะ 4+1 หรือ 2, 3, 4

ในการนี้มีเรื่องที่น่าจะคำนึงถึง ดังต่อไปนี้...ปฏิรูปการเรียนรู้ในระบบการศึกษาทั้งหมด ทุกระดับเพราะระบบการศึกษาไทยที่ทำมา 100 กว่าปี เน้นที่การ “ท่อง” ไม่ได้เน้นที่การ “ทำ” จึงสร้างคนที่ไม่เป็น คิดไม่เป็น จัดการไม่เป็น ขึ้นมาเต็มประเทศ ทำให้สมรรถนะของชาติโดยรวมต่ำ

ควรส่งเสริมให้ภาคธุรกิจจัดการศึกษาที่มีฐานอยู่ในการทำงานให้มากที่สุด

สอง...สำรวจทำแผนที่(mapping) ว่ามีคนไทยที่เก่งๆเรื่องอะไร อยู่ที่ไหนบ้าง และส่งเสริมให้มีบทบาทที่ฝึกอบรมสร้างคนเก่งในรูปแบบต่างๆ คนเก่งต้องเรียนรู้และฝึกกับคนเก่ง ทุกวันนี้เด็กเรียนเรียนกับคนทำอะไรไม่เป็นเป็นส่วนใหญ่ ประเศย้ำว่า ข้อเสนอแนะนี้จะเสริมกับข้อแรกข้างบน

สาม...สร้างสถาบันพัฒนาผู้นำที่เก่งๆจำนวนมาก มหาวิทยาลัยทั้งหมดควรมีสถาบันพัฒนาผู้นำควรศึกษาหาความรู้จากทั่วโลก ว่าหลักสูตรสร้างผู้นำที่เก่งนั้นควรเป็นอย่างไร

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ควรมีนโยบาย...ยุทธศาสตร์เรื่องนี้ภาคธุรกิจที่ประสบความสำเร็จสูงอย่างน้อย 100 บริษัท ควรมีสถาบันพัฒนาผู้นำ ทำให้ดีที่สุดในโลก สร้างคนไทยที่เก่งๆ คนไทยที่มีศักยภาพและมูลนิธินี้มีพลัง ควรก่อตั้งเองสร้างสถาบันพัฒนาผู้นำที่เก่งๆในด้านต่างๆ

องค์กรของรัฐที่มีความสามารถ ควรสร้างสถาบันพัฒนาผู้นำอย่างมีเนื้อหาสาระ ไม่ใช่แค่เป็นหลักสูตรให้ผู้คนมาสร้างคอนเนกชัน...สายสัมพันธ์ แต่...ขาดสมรรถนะจริงๆ

สี่...ส่งเสริมสื่อมวลชนจำนวนมาก พอสถาบันให้มีสมรรถนะสูงในการรอบรู้ประเด็นสำคัญของประเทศและพัฒนาการสื่อสารที่สนับสนุนการยกระดับสมรรถนะของชาติ

ห้า...พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อยกระดับสมรรถนะของคนทั้งประเทศ ผู้เชี่ยวชาญระบบดิจิทัล กสทช. และผู้เข้าใจการพัฒนาสมรรถนะ ควรร่วมกันทำงานเรื่องนี้อย่างรีบด่วน

สุดท้าย...การก่อตั้งของ “กลุ่มเซลล์สมอง” เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ยกระดับสมรรถนะของชาติ บุคคลที่สนใจและเข้าใจความสำคัญของการยกระดับสมรรถนะของชาติ ควรก่อตั้งขึ้นก่อน เพื่อรวมตัวร่วมคิดร่วมทำในเรื่องนี้เมื่อปรากฏว่าเป็นของจริงและแน่วแน่ จึงพัฒนาไปเป็นองค์กร

เช่น “สถาบันพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ ส่งเสริมสมรรถนะของชาติ” สังกัดกระทรวง อว. ก็ได้ แต่เป็นองค์กรรัฐที่เป็นอิสระทำงานทางนโยบาย...ยุทธศาสตร์ เพื่อยกระดับสมรรถนะของชาติให้สูงที่สุด

“วิกฤติโควิด” เราคนไทยต้องร่วมด้วยช่วยกันเร่งเดินเครื่องยกระดับสมรรถนะของชาติให้สูงสุด เพื่อผ่านทุกวิกฤติที่เกิดขึ้นไปได้

สมรรถนะนิยามสั้นๆ ว่า “รอบรู้ รอบ ทำเป็น คิดเป็น จัดการเป็น” อาจเรียกว่า...สมรรถนะ 4 คือ รอบรู้ ทำเป็น คิดเป็น จัดการเป็น ส่วนจะบวกอีก 1 หรือ 2 หรือ 3-4 ก็ได้ เป็นสมรรถนะ 4+1 หรือ 2, 3, 4

ในการนี้มีเรื่องที่น่าจะคำนึงถึง ดังต่อไปนี้ หนึ่ง...ปฏิรูปการเรียนรู้ในระบบการศึกษาทั้งหมดทุกระดับเพราะระบบการศึกษาไทยที่ทำมา 100 กว่าปี เน้นที่การ “ท่อง” ไม่ได้เน้นที่การ “ทำ” จึงสร้างคนที่ไม่เป็น คิดไม่เป็น จัดการไม่เป็น ขึ้นมาเต็มประเทศ ทำให้สมรรถนะของชาติโดยรวมต่ำ

ควรส่งเสริมให้ภาคธุรกิจจัดการศึกษาที่มีฐานอยู่ในการทำงานให้มากที่สุด

สอง...สำรวจทำแผนที่(mapping) ว่ามีคนไทยที่เก่งๆ เรื่องอะไรอยู่ที่ไหนบ้าง และส่งเสริมให้มีบทบาทที่ฝึกอบรมสร้างคนเก่งในรูปแบบต่างๆ คนเก่งต้องเรียนรู้และฝึกกับคนเก่ง ทุกวันนี้นักเรียนเรียนกับคนทำอะไรไม่เป็นส่วนใหญ่ ประเวศ ย้ำว่า ข้อเสนอจะเสริมกับข้อแรกข้างบน

สาม...สร้างสถาบันพัฒนาผู้นำที่เก่งๆ จำนวนมาก มหาวิทยาลัยทั้งหมดควรมีสถาบันพัฒนาผู้นำ ควบคู่กับความรู้จากทั่วโลก ว่าหลักสูตรสร้างผู้นำที่เก่งนั้นควรเป็นอย่างไร

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ควรมีนโยบาย...ยุทธศาสตร์เรื่องนี้ภาคธุรกิจที่ประสบความสำเร็จสูงอย่างน้อย 100 บริษัท ควรมีสถาบันพัฒนาผู้นำ ทำให้ดีที่สุดในโลก สร้างคนไทยที่เก่งๆ คนไทยที่มีศักยภาพและมูลนิธิที่มีพลัง ควรก่อตั้งสร้างสถาบันพัฒนาผู้นำที่เก่งๆ ในด้านต่างๆ

องค์กรของรัฐที่มีความสามารถ ควรสร้างสถาบันพัฒนาผู้นำอย่างมีเนื้อหาสาระ ไม่ใช่แค่เป็นหลักสูตรให้ผู้คนมาสร้างคอนเนกชัน...สายสัมพันธ์ แต่...ขาดสมรรถนะจริงๆ

สี่...ส่งเสริมสื่อมวลชนจำนวนมาก พอสมควรให้มีสมรรถนะสูงในการรอบรู้ประเด็นสำคัญของประเทศและพัฒนาการสื่อสารที่สนับสนุนการยกระดับสมรรถนะของชาติ

ห้า...พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อยกระดับสมรรถนะของคนทั้งประเทศ ผู้เชี่ยวชาญระบบดิจิทัล กสทช. และผู้เข้าใจการพัฒนาสมรรถนะ ควรร่วมกันทำงานเรื่องนี้อย่างรีบด่วน

สุดท้าย...การก่อตั้งของ “กลุ่มเซลล์สมอง” เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ยกระดับสมรรถนะของชาติ บุคคลที่สนใจและเข้าใจความสำคัญของการยกระดับสมรรถนะของชาติ ควรก่อตั้งขึ้นก่อน เพื่อรวมตัวร่วมคิดร่วมทำในเรื่องนี้ เมื่อปรากฏว่าเป็นของจริงและแน่นแฟ้น จึงพัฒนาไปเป็นองค์กร

เช่น “สถาบันพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ ส่งเสริมสมรรถนะของชาติ” สังกัดกระทรวง อว. ก็ได้ แต่เป็นองค์กรรัฐที่เป็นอิสระทำงานทางนโยบาย...ยุทธศาสตร์ เพื่อยกระดับสมรรถนะของชาติให้สูงที่สุด

“วิกฤติโควิด” เราคนไทยต้องร่วมด้วยช่วยกันเร่งเดินเครื่องยกระดับสมรรถนะของชาติให้สูงสุด เพื่อผ่านทุกวิกฤติที่เกิดขึ้นไปได้